

(Kort bemærkning).

K. Helveg Petersen (RV):

Jeg synes jo nok, der skal skrives meget på den regning, at hr. Poulsgaard bliver gal. Det bliver jeg ikke, men jeg vil gerne sige til hr. Poulsgaard, at det er fuldstændig urimeligt at sige, at den blå betænkning går ind for, at man ikke skal lære noget. Der er en lang opregning af krav i de forskellige fag, hvert eneste kapitel indledes med en detaljeret beskrivelse af formålet med faget, og så kommer der en udførlig beskrivelse af, hvilke krav der stilles. Har hr. Poulsgaard overhovedet læst den blå betænkning? Må jeg spørge om det?

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Jeg er en ærlig mand, og jeg skal svare ærligt. Jeg har ikke læst hele betænkningen. Jeg har læst uddrag, og jeg betvivler ikke de gode intentioner, der lå bag den, men jeg sagde bare, at der var åbnet op for muligheder, som ikke var betænkningens hensigt. Jeg betvivler ikke de gode hensigter der lå bag, men den gav bare mulighed for noget, som ikke var hensigten.

(Kort bemærkning).

K. Helveg Petersen (RV):

Hr. Poulsgaard, det passer ikke, for læser man betænkningen, vil man se, at det aldrig har været hensigten, at børnene ikke skulle lære noget. Det understreges gang på gang, at det drejer sig om kundskaber, men også om noget andet, og dette andet, det, der har med trivsel og børnenes velvære at gøre, kan ikke fjernes fra skolen.

Svend Haugaard (RV):

Jeg har fornemmelsen af, der er ved at være sagt nok i denne sag. Vi har været meget langt omkring lige fra Estrup til uar-tige bogmærker og en hel mængde ting ind imellem. Nyttens kan nogen måske spørge om, men jeg mener dog, at der er slået visse retningslinjer fast, og de er ikke slået fast af yderfløjene i debatten, men af et ret bredt flertal på vejens midte. Jeg mener, det er slået fast, at der fortsat skal være frihed i folkeskolen, at ingen har ret til at angribe hverken barnets, hjemmets eller lærerens rimelige frihed, og at denne frihed kun kan

værnes for alle parter ved, at der vises meget store hensyn, som ikke stærkt nok kan påkaldes.

Men det er også sådan, at denne frihed ikke reddes ved mistænkeliggørelse eller kontrol. Så langt, så nyttigt og så dog et resultat. Desuden er der mange forargede, der har fået luft, og det kan måske også være nyttigt. Det er spørgsmålet, hvor længe det holder, hvor længe det hjælper. Man kan nok spørge, hvad den ene yderpart i denne sag ville have sagt, hvis ikke man havde haft den anden yderpart at forarges på.

Hr. Poulsgaard kom i sit første indlæg med en bemærkning om, at han ønskede en tænkepause. Det synes jeg er et ganske udmærket forslag. Hvis så skolen kunne få en pause til sit arbejde og dertil faste arbejdslinjer et godt stykke frem, er der trods alt kommet noget ud af det.

Gerda Møller (KF):

Jeg vil først henvende mig til hr. Mai-gaard, som er så tilfreds med den pluralistiske skole, altså skolen med de mange meninger. Ja men er det ikke netop derfor, vi har problemerne? Er det ikke sådan, at netop fordi skolen efterhånden er blevet så pluralistisk, kan folk ikke finde ud af, hvad vi vil med skolen? Det betyder ikke — og det vil jeg gerne sige til hr. Poul Dam — at det konservative folkeparti vender sig imod, at de synspunkter, som vi er uenige i, kommer frem i undervisningen. Selvfølgelig skal der undervises i andre statsformer end vor. Der skal også undervises i andre religioner end vor og også i de forskellige partiers historie og grundlag og i de forskellige ideologier. Vi er da selvfølgelig så frisindede i vort parti, at vi også giver plads for andres meninger, men vi forlanger, at eleverne orienteres på en sådan måde, at de bliver i stand til selv at tage et standpunkt, det skal ikke påtrykkes dem.

Kritisk og sammenlignende undervisning er naturligvis helt i orden, men skal man endelig lære børnene at være kritiske, må man også lære dem at være kritiske over for egne tanker og egne metoder, og man må også lade være med fra visse pædagogers side at sætte lighedstegn imellem kritik og socialt samfundssyn. Naturligvis måtte te vi også høre det sædvanlige — det